

Motiver ikke kunne berettigge et Forbud i en Lov. Naar man vil eftersee, hvad Commissionen har udtalt om de andre laasede Bænde, troer jeg, man vil komme til ganske det samme Resultat. Med Hensyn til eet af de laasede Bænde, det ved Krif, vil Commissionen ikke have Fiskeriet der frigivet, væsentlig for at de fra Vesterhavet i stor Mængde indvandrende unge Rødspetter ikke skulle blive bortfiskede. Dette er nu anerkjendt af Commissionen i dens Betænkning, at Rødspetten ikke finder sig vel tilpas i Liimfjorden og ikke yngler der. Den indvandrer fra Vesterhavet og vozer op i Liimfjorden, men formerer sig ikke der, og naar den er vozet op til en vis Størrelse og har opnaaet en vis Fedme, er den endogsaa i den Grad modbydelig, at den maa betragtes som uspiselig. Ikke destomindre foreslaaer Commissionen dog, at man skal holde dette Bænde ved Krif laaset for at holde en bestyttende Haand over de unge Rødspetter. Det forekommer mig, at være en besynderlig Slutning, og det glæder mig, at jeg deri finder Tilslutning fra det ærede 1ste Medlem af 8de Kredts (Bonne). Jeg troer, at det eneste Fornuftige er at ophæve samtlige laasede Bænde, thi, naar der ikke kan gives bedre Grunde for Bevarelsen af disse enkelte Bænde, saa troer jeg virkelig, man gjør bedst i at bryde fuldstændigt med den gamle Forestilling, — jeg fristes til at sige Indbildning, at de laasede Bænde have en saadan Betydning for Fiskeriet, at man ved Lov skal hævde dem. — Endnu maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at selv om dette Lovudkast blev vedtaget uforandret med alle de deri indeholdte Udvidelser deels af Retten til at benytte forskjellige Redskaber, deels af Tiden, hvori der maa fiskes o. s. v., saa vilde der dog blive Indskrænkninger nok tilbage og altsaa ogsaa Fristelse nok til at søge sig befriet for disse Indskrænkninger. Jeg turde saaledes henvisse til, at samtlige Bestemmelser om en vis Massestørrelse for Fiskegarn, om en vis Afstand mellem Piggene paa Lystrøne, og overhovedet alle de Bestemmelser, som egentlig sigte til at frede om de unge Fisk, ere i det Væsentlige bibeholde i Forslaget. Dersom man kunde være sikker paa at hævde en af Bestemmelserne i den oprindelige Lov og

haandhæve den fuldstændig, saa troer jeg, man kunde undvære saa at sige hele den øvrige Lov. Det er nemlig Bestemmelsen om, at Ingen maa fiske Fiskehngel hverken til eget Brug eller til Salg; men Vansteligheden er jo netop at hævde en saadan Bestemmelse. Man har altsaa søgt at naae det samme Maal ved at foreskrive, hvilke Redskaber der maa bruges, i hvilken Tid der maa fiskes o. s. v. Særligt er der, som det vil være Thinget vel bekjendt, eiendommelige Forhold tilstede i Liimfjorden, idet Dele af den eller rettere visse Arter af Fiskeri i visse Dele af den med tilhødet Ret tilhøre Enkeltmand. At flere af Bestemmelserne i den oprindelige Lov af 1857 sigte til at værne om disse særlige Eiendomsrettigheder, vil ikke være undgaaet Thingets Opmærksomhed. Selv om man vilde følge Commissionen og den ærede 1ste Landskingsmand for 8de Kredts (Bonne) og istedetfor nu at vedtage yderligere Endringer til Loven vilde vedtage en ny samlet Fiskerilov, er det min Overbeviisning, at der, hvormeget større Frihed der end vilde være givet nu end ved Loven af 1857, vil være Punkter nok, som de Bedkommende vilde ønske at see forandrede, og at der vil stee et omtrent ligesaa stærkt Stormløb imod den nye Lov, som der er steeet imod Loven af 1857. Jeg turde maaffee ved denne Leilighed minde om, at, naar Lovgivningsapparatet nu anden Gang i Løbet af 3 Aar sættes i Bevægelse for at frembringe en Forandring i Loven om Liimfjordsfiskeriet, — og jeg vil tilføie, at det har kostet ikke Ubetydeligt at faae indhentet Sagkyndiges Mening om det foreliggende Spørgsmaal ved Redskattelsen af den noget kostbare Commission — saa er Anledningen dertil saa iginesaldende ringe, idet det egentlig kun er Duffet om at maatte bruge et enkelt Redskab, der kaldes Plumpstang, som har foranlediget dette Ulykkeligviis var denne Plumpstang ligefrem forbudt i Loven af 1857. Havde den aldrig været nævnt, kunde Rigsdagen have været forsaanet idetmindste foreløbigt for at høre tale om Liimfjordsfiskeriet; thi nye Redskaber staaer det heldigviis i Indenrigsministeriets Magt at tilstede, hvorimod Ministeriet selvfølgelig ikke har kunnet ansee sig bemyndiget til at tilstede Bru-